

kan der vistnok yttres forskellige Meninger; men jeg troer dog, at det, som jeg her har anført, er et Ord i rette Tid, al den Stund der er Mange, der opstaae som Almeenvællets Talsmand, og som, naar deres Forslag bleve bragte til Udførelse, og det kommer til, at Udgifterne derved skulle bæres, have Lidet for deres Deel at svare deraf, og det paa hvad Maade man end saa udligner eller besørger Udgifterne. Det gaaer med dem, som med den flette Debitor, der ikke tager i Betænkning at udstede en Verel, men siden, naar Forsaldstiden kommer, glemmer at indfri den. Dette være nu som det vil, — saa meget er vist, at der for Dies blikket virkelig er Krav, som Almeenvællet gjør, som bør opfyldes, og opfyldes saa hastigt som muligt. Naar saaledes den kommunale Huusholdning ikke dertil har de fornødne Gyner, saa maa der paalignes en Skat, og at denne Skat paalignes efter Formue og Leilighed, kan jeg ikke have det Allermindste at indvende imod; kun i Maaden, hvorpaa Fordelingen skal baseres, er det, at Minoriteten er uenig med Majoriteten, det vil sige, at jeg er uenig med alle de øvrige Medlemmer af Udvalget. Udvalgets Majoritet antager nemlig, at Ligningen bør skee gennem et Skjøn. Jeg troer derimod, at Ligningen bør skee gennem den Huusleste, som hver Skatteyder kommer til at betale. Jeg har i Betænkningen anført, at der er to Grunde, som bevægede mig til ikke at kunne antage, at en Paaligning ved Skjøn er den rigtige. Den ene Grund er den Besværlighed, som dermed var forbunden for Ligningscommissionen, og den anden er den Ubhagelighed og Ulempe, som dermed vilde være forbunden for dem, paa hvilke Skatten paalignes. Hvad nu den første Grund angaaer, maa jeg ganske oprigtigt tilstaae, at jeg ikke tillægger den stor Vægt. Efter Udkastet vil jo Paaligningscommissionen komme til at bestaae deels af faste Medlemmer og deels af Medlemmer af hvert Qvarteer i Staden. For de sidste, for disse saakaldte Qvarteerborgere, vil Uleiligheden ikke være stor, og hvad de faste Medlemmer af Ligningscommissionen angaaer, da vil det vistnok blive let for dem; dog, at det skulde blive uoverkommeligt, antager jeg ikke, og i alt Fald

vil det være en administrativ og kommunal Byrde, som maa bæres, naar det er nødvendigt. Derimod lægger jeg meget større Vægt paa den anden Grund, nemlig den Grund, at Skatteyderne vilde troe sig forulempede, dersom en saadan Paaligning ved Skjøn indføres. Man er nogenlunde ubekendt med en saadan Paaligning. Jeg siger nogenlunde, ikke ganske; thi Næringskatten er en saadan Paaligning efter Skjøn, Præsteskatten er ligesledes en saadan Paaligning efter Skjøn. Men efter hvad jeg har erfaret, troer jeg ikke, at Kjøbenhavns Indvaanere ved disse to Paaligninger have faaet denne Paaligningsmaade kjær, og man kan ikke fortænke dem i, at, naar de skulde ytre sig derom, de da vilde have Betæneligheder derved. De vilde vistnok anføre, at de have faaet nok af Paaligning ved Skjøn ved Næringskatten og Præsteskatten, og at hvad der kan være passende for mindre Communer, hvor Paaligningscommissionen kjender hver Mand, er ikke passende for saa stor en Commune som Kjøbenhavn, og deri troer jeg, at man maa give dem Ret. Jeg troer, at den Hjælp, man ved saadanne Paaligninger venter sig af de tre Mænd i Qvartieret, ikke vilde blive stor. Jeg kan i saa Henseende tale af Erfaring. Ogsaa ved Næringskatten har man saadanne Qvarteerborgere; men det er ikke almindeligt, at de have noget syndeligt Beskjendtskab til de Mænd, som boe i disse Qvartierer, og det er heller ikke ganske almindeligt, at man kan faae dem til at affige nogen Mening i saa Henseende, uagtet, det veed Gud, deres Øtringer blive modtagne med al Opmærksomhed og Taknemmelighed. Hvad nu de saakaldte Præstepenge angaaer, saa er det, som hver Mand veed, en Skat, som blev anordnet for 40 Aar siden, men endnu den Dag idag giver den Anledning til mange Rivninger og Ubhageligheder mellem de Commissioner, som paaligne dem, og de Mænd i Sognet, som de blive paalignede, og 40 Aar have endnu ikke kunnet udjævne Mislighederne ved Ansættelsen. Saaledes turde der være al Grund til at have Betænelighed ved end mere at forøge Antallet af disse Ligningscommissioner, og, som allerede bemærket, jeg kan ikke fortænke Kjøbenhavns Indvaanere i, at de